

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Federación de Servicios Públicos de la UGT (UGT-FSP)

Strona pozwana: Ayuntamiento de la Línea de la Concepción, María del Rosario Vecino Uribe, Ministerio Fiscal

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Juzgado de lo Social Único de Algeciras — Wykładnia art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów — Obowiązek utrzymania statusu i funkcji przedstawicieli pracowników przedsiębiorstwa lub zakładu, które zachowały niezależność po przejęciu — Pojęcie niezależności

Sentencja

Przejęta jednostka gospodarcza zachowuje swoją niezależność w rozumieniu art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów, w razie gdy uprawnienia przyznane przełożonym tej jednostki w ramach struktur organizacyjnych zbywającego, mianowicie uprawnienie do organizowania w sposób względnie swobodny i niezależny pracy w obrębie wspomnianej jednostki w celu prowadzenia właściwej dla niej działalności gospodarczej, a w szczególności uprawnienia do wydawania zarządzeń i poleceń, przydzielania zadań podporządkowanym pracownikom danej jednostki oraz decydowania o użyciu środków materialnych, którymi dysponuje, bez bezpośredniej ingerencji ze strony innych struktur organizacyjnych pracodawcy, pozostają w ramach struktur organizacyjnych przejmującego w istocie niezmienione.

Zwykła zmiana najwyższych zwierzchników nie może sama w sobie osłabiać niezależności przejętej jednostki, chyba że nowi najwyżsi zwierzchnicy dysponują uprawnieniami umożliwiającymi im bezpośrednio organizowanie działalności pracowników tej jednostki i przejmowanie w ten sposób od bezpośrednich zwierzchników pracowników procesów decyzyjnych wewnątrz tej jednostki.

(¹) Dz.U. C 167 z 18.7.2009.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 lipca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelnny Sąd Administracyjny — Rzeczpospolita Polska) — Dyrektor Izby Skarbowej w Białymstoku przeciwko Profaktor Kulesza, Frankowski, Józwiak, Orłowski spółka jawna w Białymstoku, dawniej Profaktor Kulesza, Frankowski, Trzaska spółka jawna w Białymstoku

(Sprawa C-188/09) (¹)

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Podatek VAT — Prawo do odliczenia — Zmniejszenie zakresu prawa do odliczenia w przypadku naruszenia obowiązku stosowania kasy rejestrującej)

(2010/C 246/11)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Naczelnny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Dyrektor Izby Skarbowej w Białymstoku

Strona pozwana: Profaktor Kulesza, Frankowski, Józwiak, Orłowski spółka jawna w Białymstoku, dawniej Profaktor Kulesza, Frankowski, Trzaska spółka jawna w Białymstoku

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Naczelnny Sąd Administracyjny — Wykładnia art. 2 akapity pierwszy i drugi pierwszej dyrektywy Rady 67/227/EWG z dnia 11 kwietnia 1967 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących podatków obrotowych (Dz.U. 71, s. 1301) oraz art. 2, art. 10 ust. 1 i 2, art. 17 ust. 1 i 2, art. 27 ust. 1 i art. 33 ust. 1 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Zgodność z powyższymi przepisami uregulowania krajowego przewidującego obowiązek stosowania kasy rejestrującej do ewidencji czynności sprzedaży dokonywanych przez podatników VAT na rzecz osób niebędących podatnikami i przewidującego sankcję za naruszenie tego obowiązku w postaci utraty prawa do odliczenia w części wynoszącej 30 % podatku naliczonego

Sentencja

1) Wspólny system podatku od wartości dodanej, zdefiniowany w art. 2 ust. 1 i 2 pierwszej dyrektywy Rady 67/227/EWG z dnia 11 kwietnia 1967 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących podatków obrotowych oraz w art. 2,

art. 10 ust. 1 i 2 oraz art. 17 ust. 1 i 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, w brzmieniu zmienionym dyrektywą Rady 2004/7/WE z dnia 20 stycznia 2004 r., nie stoi na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie czasowo ograniczyło zakres prawa do odliczenia podatku naliczonego w stosunku do podatników, którzy nie dopełnili formalności wpisania dokonanych przez nich czynności sprzedaży do ewidencji, pod warunkiem że tego rodzaju sankcja zgodna jest z zasadą proporcjonalności.

- 2) Przepisy, takie jak art. 111 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, nie są „specjalnymi środkami stanowiącymi odstępstwo”, mającymi na celu zapobieganie przypadkom oszustw podatkowych lub unikania opodatkowania, w rozumieniu art. 27 ust. 1 szóstej dyrektywy 77/388, w brzmieniu zmienionym dyrektywą 2004/7.
- 3) Artykuł 33 szóstej dyrektywy 77/388, w brzmieniu zmienionym dyrektywą 2004/7, nie stanowi przeszkody dla utrzymywania w mocy przepisów takich jak art. 111 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.

(¹) Dz.U. C 193 z 15.8.2009.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 29 lipca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-189/09) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2006/24/WE — Ochrona prywatności — Zatrzymywanie generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem usług łączności elektronicznej — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2010/C 246/12)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Balta i B. Schöfer, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii (przedstawiciele: E. Riedl, pełnomocnik)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Rada Unii Europejskiej

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa — Brak przyjęcia w przewidzianym terminie przepisów niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniającej dyrektywę 2002/58/WE (Dz.U. L 105, s. 54) lub brak powiadomienia o tych przepisach

Sentencja

- 1) Nie przyjmując w przepisany terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniającej dyrektywę 2002/58/WE, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy
- 2) Republika Austrii zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 180 z 1.8.2009.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 lipca 2010 r. — Anheuser-Busch, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Budějovický Budvar, národní podnik

(Sprawa C-214/09 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Zgłoszenie słownego znaku towarowego BUDWEISER — Sprzeciw — Artykuł 8 ust. 1 lit. a) i b) tego rozporządzenia — Wcześniejsze słowne i graficzne międzynarodowe znaki towarowe BUDWEISER i Budweiser Budvar — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 43 ust. 2 i 3 wspomnianego rozporządzenia — Przedstawienie dowodów „w odpowiednim terminie” — Świadczenie przedłużenia rejestracji wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 74 ust. 2 rozporządzenia nr 40/94)

(2010/C 246/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Anheuser-Busch, Inc. (przedstawiciel: V. von Bomhard i B. Goebel, Rechtsanwälte)